

A gazdasági tiszthelyettesi utánpótlás kérdése

A folyamatban lévő hadseregfejlesztés egyik nehéz feladata a szakszolgálatos tisztek és tiszthelyettesek biztosításának kérdése.

Nem közömbös sem a fejlesztés alatt, sem pedig annak befejezése után, hogy a különböző szakbeosztásokban milyen értékű szakszolgálatos személyek teljesítenek szolgálatot.

A szakszolgálatos szükséglet biztosítása kétféle módon történhet:

1. a régi hadseregben szolgálatot teljesített szakszolgálatos tisztek, tiszthelyettesek visszavétele és

2. a szükségletek biztosítása céljából beállított tanfolyamokon történő kiképzés útján.

Minthogy az 1. alatti mód — egyéb szempontok miatt — csak korlátozott mértékben alkalmazható, a szükséglet jelenlékeny részét újonnan felállított tanfolyamokon kell kiképezni.

Nem kívánok részletesen rámutatni arra, hogy milyen hatalmas jelentősége van — mind békében, mind háborúban — az anyagi szolgálatnak. Mindenki előtt világos, hogy a technikai eszközök fejlődése fokozott anyagfelhasználással jár, melynek biztosítása fokozottabb követelményeket támaszt az anyagi szolgálatban működő személyekkel szemben.

Az anyagi szolgálaton belül a gazdaság-közigazgatási szolgálat feladata mindazon szükségletek biztosítása, melyek nélkül sem békében, sem háborúban a csapatok ütközésképesége nem tartható fenn. (Pénz, élelem, ruházat és személyi felszerelés, termény- és anyagjárandóság, elhelyezés.) Ezen feladatok ellátására a csapatoknál (intézeteknél) a gazdasági hivatalok hivatottak. A gazdasági hivatal személyzete gazdasági tiszt-(ek)-ből és gazdasági (számvívő) tiszthelyettesekből áll.

A gazdasági tiszthelyettes a gazdasági hivatal életében igen jelentős szerepet tölt be: a gazdasági hivatal főnökének irányítása mellett a fentebb felsorolt ágazatok valamelyikével kapcsolatos összes munkálatokat végzi. Felelőssége és munkaköre a néphadseregben állandóan nő, melyet élénken bizonyítanak az új gazdaság-közigazgatási szabályzatok egyes határozványai. (Pl. pénzkezelés kiterjesztése a gazdasági tiszthelyettesekre.)

A gazdasági tiszthelyettesi szolgálat feladatkörének, illetve fontosságának ismertetése nem képezheti tanulmányom tárgyát: ez pontosan körvonalazva van az egyes szabályzatokban és utasításokban.

A gazdaszat-közizagztatási szolgálat eredményes ellátása — mely egyben a csapat kiváló anyagi ellátottságát is jelenti — részben a gazdaszati tiszthelyettesi kar vállain nyugszik. Különösen vonatkozik ez azon gazdaszati tiszthelyettesekre, akik önálló beosztásban működnek (gazdasági hivatal főnökök, ezeket helyettesítők, gazdaszat-közizagztatásilag önálló, vagy kikülönített alosztályokhoz beosztottak).

Ennek felismerése után önként adódik a kérdés, mi tehát a kiváló gazdaszati tiszthelyettesi kar kiképzésének az alapja? A válasz erre a kérdésre az alábbiakban foglalható össze:

1. Helyes személyi kiválasztás.

2. Kiválóan vezetett és irányított szaktanfolyam.

A gazdaszat-közizagztatási szolgálat lényegéből és feladatköréből önként adódik, hogy a csapatszolgálatot teljesítő bajtársak a gazdasági hivatal működésére csak akkor figyelnek fel, ha a szolgálat ellátásában bizonyos zökkenők mutatkoznak. Azt, hogy a gazdasági hivatal feladatát kifogástalanul látja el, egészen természetesnek tartják. Követelményeket tehát támasztanak, viszont — sajnos ezt itt nyomatékosan meg kell állapítanom — nem adják meg a gazdaszat-közizagztatási szolgálatnak azt a támogatást, ami annak eredményes ellátását biztosítja.

A gazdaszati tiszthelyettesi kiképzés rendszere a múltban a következő volt: Az újonckiképzés befejezése, illetőleg a tisztiskola elvégzése után a csapatok néhány fő csapatszolgálatra kevésbé alkalmas honvédet, illetve tisztet vezényeltek a gazdasági hivatalba (számvivő sarjadék), akik a gazdasági hivatalban gazdaszat-közizagztatási munkakörben dolgoztak és így elsajátították a szolgálat alapismereteit. Meg kell állapítani, hogy a személyi kiválasztásnak ez a módja nem vált be.

A tulajdonképeni szakkiképzés az I. fokú gazdaszat-közizagztatási hatóságok székhelyein megtartott gazdaszati tiszthelyettesi tanfolyamokon történt, melyeknek hallgatói a fentiek szerint már bizonyos fokú szakképzettséggel rendelkező és a gazdaszati tiszthelyettesi karba való átvétel céljából továbbszolgálatot vállaló tisztesekből álltak.

Minthogy a gazdaszati tiszthelyettesi utánpótlás biztosításának a módja — minden valószínűség szerint — a jövőben is ez marad, igen fontosnak tartom a csapattiszt bajtársak figyelmét felhívni arra, hogy saját maguknak, illetve közvetve az egész hadsereg érdekeinek ártanak akkor, ha — amint az a múltban, sajnos, igen gyakran előfordult — erre a szolgálatra olyan honvéd, illetve tisztet vezényelnek, akik — megítélésük szerint a csapatszolgálat más ágazataiban kevésbé

felelnék meg, vagyis más szóval, akik máshol nem használhatók, vagy ezen szolgálat ellátására nem éreznek hivatást.

Nem lehet kellőképpen hangsúlyozni, hogy milyen bűnös az ilyen eljárás mind a csapattal, mind az egész honvédséggel, sőt az egész dolgozó néppel szemben.

Feltétlenül meg kell szünnie annak a helytelen, káros, sőt bűnös felfogásnak, mely a Horthy-hadseregben annyira aláértékelt az anyagi és ezen belül a gazdaszat-közigazgatási szolgálatban működő személyeket. Igen fontos nemzetgazdasági érdek fűződik ahhoz, hogy honvédségünk anyagi szolgálatában olyan szakemberek teljesítsenek szolgálatot, akik rátermettségüknél, megbízhatóságuknál és kiváló kiképzésüknél fogva lelkiismeretesen kezelik és jól gondolják a néphadsereg anyagát.

Kérem a csapattiszt bajtársakat, hogy csak egyszer gondolják át ennek a kérdésnek óriási jelentőségét. Százerek mehetnek veszendőbe azért, mert az anyagi szolgálatban működő személyek kiválasztása gondtalanul és helytelenül történik. A hadsereg kiképzését, valamint célunk — a kiválóan kiképzett és jól felszerelt hadsereg — megvalósítását gátolhatja meg a hivatása magaslatán nem álló anyagi szolgálat.

Ennek a kérdésnek az ad időszerűséget, hogy éppen napjainkban indult meg a néphadseregben az első nagyobb szabású gazdaszati tiszthelyettesi kiképzés, melynek hallgatói a néphadsereg tiszteseiből és legénységéből kerültek kiválasztásra. A gazdaszati tiszthelyettesi tanfolyam kiképzési rendszerének részletes ismertetése meghaladja e tanulmány kereteit, feltétlenül rá kell azonban mutatnom arra az alapvető különbségre, mely a jelenleg megindult tanfolyamok és a régi hadsereg tanfolyamainak módszere között fennáll.

A jelenleg folyó tanfolyamok hivatása a szakmai kiképzésen kívül magasfokú politikai képzettséget is nyújtani a néphadsereg leendő gazdaszati tiszthelyetteseinek; tudatosítani a hallgatókban azt a már közmondásossá vált tételt, hogy kiváló szakember csak az lehet, aki politikai, ideológiai szempontból is kiváló. Csak az tudja reá váró feladatokat maradéktalanul elvégezni, aki teljes egészében magáévá tette a szocializmus felé haladó népi demokráciának eszmei alapjait, aki a munkásosztály példamutatása alapján a munkaversenyek, az áldozatvállalás szellemében dolgozik. Erkölcsei és politikai megbízhatóság, ideológiai felvérteztség és magasfokú szaktudás képesíti a leendő gazdaszati tiszthelyetteseket a fejlődésben lévő néphadseregünk által kitűzött feladatok megvalósítására.

Tanulmányom tulajdonképeni célja az, hogy rávilágítsak az anyagi szolgálatban működő személyek lelkiismeretes kiválasztásának fontosságára. Meg kell értenie mindenkinek, hogy a gazdaszat-közigazgatási szolgálat nem öncél, hanem csak eszköz: Eszköz arra, hogy a dolgozó nép által rendelkezésünkre bocsátott anyagi javakat legcélszerűbben és leggazdaságosabban használjuk fel, hogy ezáltal is közelebb juthassunk valamennyiünk közös céljához: a szocializmus felé haladó népi demokráciánk külső és belső ellenség elleni megvédésére hivatott erős, jól felszerelt és kiválóan kiképzett néphadsereg felállításához.

Németh László hbs. őrnagy.

Szerkesztői üzenetek

A Honvédelmi Minisztérium Anyagi Főcsoportfőnöksége az anyagi szolgálatban dolgozó bajtársak részére havi folyóiratot indított „Anyagi értesítő” címmel.

A folyóirat célja gyakorlati tanácsokkal elősegíteni a tervszerű, hasznos, takarékos anyaggazdálkodást és anyagkezelést. Célunk elérése érdekében felhívjuk a folyóiratunkat olvasó összes bajtársakat, hogy lapunk szerkesztésében tevékenyen vegyenek részt. Szakmai ismereteiket és tapasztalataikat cikkek formájában bocsássák az „Anyagi értesítő” rendelkezésére. A cikkek rövidek, tömörek és könnyen érthetők legyenek. Főleg gyakorlati kérdésekkel foglalkozzanak. Katonai rövidítések használhatók.

A kidolgozott munkákat írógéppel, a lapnak csak egyik oldalára írják. Egy kézirat terjedelmének felső határa 3 gépírt oldal, irodai íven, 30 sorral és 3 cm lapszéllal. A közölt cikkek szerzőit gépírt oldalanként 10 Ft tiszteletdíjjal jutalmazzuk.

Kívánatos a kézirathoz ábrák, fényképek, vázlatok, vagy rajzok mellékelése. Ezek oly kivitelben készítenők, hogy lenyomatot (klisé) lehessen róluk előállítani. Vázlatok fehér papíron vagy oleátán tussal rajzolandók meg.

A szerkesztőség szívesen fogad mindennemű tanácsot, kívánságot, ötletet vagy javaslatot és ezeket a lehetőséghez képest figyelembe veszi, illetve teljesíti.

Rendelkezésre állunk ezenkívül a honvédelmi szolgálattal kapcsolatos olyan szakmai kérdések megválaszolásával is, amelyeknek elintézése nem a szolgálati út keretébe tartozik.